

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

18 september 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de vergadering van de Europese energie- en milieuministers van 18-20 juli in Montecatini

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de controle op stookolietanks

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de oplopende kosten voor de sanering van lekkende stookolietanks

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 18 september 2003

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.04 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de vergadering van de Europese energie- en milieuministers van 18-20 juli in Montecatini

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de vergadering van de Europese energie- en milieuministers van 18-20 juli in Montecatini.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, van 18 tot 20 juli 2003 vond in Montecatini, in het kader van het Italiaanse EU-voorzitterschap een informele council meeting plaats van Europese ministers van Energie en Leefmilieu. Reeds vooraf werd deze bijeenkomst als historisch bestempeld omwille van de unieke gelegenheid die ze bood om een begin te maken met een gezamenlijk langetermijnbeleid van 25 lidstaten van de uitgebreide Europese Unie inzake maatregelen om de klimaatverandering tegen te gaan.

Dat de versnelde en door menselijke activiteiten veroorzaakte klimaatverandering een feit is en niet louter meer een hypothese, staat nu als een paal boven water. Op dit ogenblik raast er weer een orkaan naar de Amerikaanse kust. Op zich is dat niet uitzonderlijk. De frequentie waarmee dit soort fenomenen zich de afgelopen periode voordoet, is dat wel. De effecten beginnen zich nu reeds wereldwijd te manifesteren in de vorm van toenemende hittegolven – tot groot genoegen van sommigen

en tot grote ellende van velen –, overstromingen, afsmelten van gletsjer- en poolijs, afsterven van koraalriffen, enzovoort. Dat zijn allemaal signalen van het versnelde broeikaseffect en de klimaatverandering.

De gevolgen voor de mens zijn niet enkel van materiële en financiële aard, maar vormen eveneens een fundamentele kwestie van volksgezondheid en levenskwaliteit. De hete zomer in Frankrijk heeft dit op pijnlijke wijze duidelijk gemaakt.

Over het bestaan van het broeikaseffect en de daaruit resulterende klimaatverandering bestaat op wetenschappelijk vlak geen twijfel meer. Het enige waar nog discussie over bestaat, is de intensiteit van de effecten die het veroorzaakt. Vast staat in ieder geval dat een business-as-usual-scenario rampzalige gevolgen zal hebben voor het grootste deel van de wereldbevolking. Maatregelen om de klimaatverandering tegen te gaan, moeten daarom snel worden geïmplementeerd, een langdurig karakter hebben en door zo veel mogelijk landen worden gedragen.

Onder het Belgische EU-voorzitterschap vervulden zowel toenmalig federaal staatssecretaris Deleuze als federaal minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu Aelvoet op de internationale fora een voortrekkersrol door onder andere het Kyoto-protocol te redden. Op de ministeriële bijeenkomst in Italië van juli jongstleden stelde Europees Commissaris Wallström evenwel vast dat de meeste EU-lidstaten zich veeleer verwijderden van hun CO₂-reductiedoelstelling dan dat ze ernaar evolueerden. Ze pleitte er dan ook voor om een beleid op poten te zetten waardoor in 2020 hernieuwbare energiebronnen 25 percent van de energieconsumptie in Europa zouden dekken.

Daartegenover staat dat in een speciaal voor deze ministeriële bijeenkomst voorbereide paper het Italiaanse voorzitterschap een aantal uitdagingen

Glorieux

voor een geïntegreerd Europees energie- en milieubeleid presenteerde. Hiermee nam Italië grotendeels hetzelfde standpunt in als de Verenigde Staten. Er werd uitgegaan van een meer technologiegeoriënteerde aanpak om de klimaatverandering tegen te gaan. Een dergelijke aanpak kan echter pas op de lange termijn effect hebben, terwijl het Kyoto-protocol stelt dat er op zeer korte termijn initiatieven moeten worden genomen.

Het nieuwe federale regeerakkoord bevat een aantal maatregelen inzake de klimaatproblematiek. De verantwoordelijkheid voor de concrete realisatie daarvan wordt evenwel in vele gevallen naar de gewesten doorgeschoven. Ons land heeft de traditie om naar ministeriële bijeenkomsten van de EU, rond thema's waarvoor de gewesten bevoegd zijn, afwisselend Vlaamse, Waalse en Brusselse ministers te sturen.

Mijnheer de minister, in de tweede helft van dit jaar zult u België vertegenwoordigen op de Europese Milieuraden. Wat was de inbreng van de Vlaamse regering in de Belgische delegatie bij deze belangrijke Europese bijeenkomst van de ministers van Leefmilieu en Energie ?

Is er overleg tussen de gewesten en de federale overheid om het gezamenlijke Belgische standpunt te bepalen voor deze Europese milieuraden, vooral wat betreft de realisatie van de Kyoto-verplichtingen ? Of wordt het standpunt van de Vlaamse regering verkondigd op het moment dat de Vlaamse minister de Belgische woordvoerder is en het Waalse standpunt wanneer de Waalse minister de Belgische woordvoerder is ? Op welke manier wordt hierover overleg georganiseerd ?

Welke – voor het Vlaamse milieu- en energiebeleid – belangrijke beslissingen en afspraken zijn er tijdens deze conferentie genomen, in het bijzonder inzake hernieuwbare energie en het bestrijden van het broeikas effect ? Mevrouw Wallström heeft tijdens deze conferentie gepleit om in Europa tegen 2020 25 percent van de energievoorziening op te wekken met hernieuwbare energiebronnen. Als we zien dat Vlaanderen op dit vlak momenteel achterblijft, is de vraag hoe deze Europese conferentie het Vlaamse beleid zal beïnvloeden en of het Vlaamse beleid zal worden bijgestuurd.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Ik was aanwezig op de conferentie in Montecatini. Ik ben wel Vlaams mi-

nister van Leefmilieu, maar was daar de woordvoerder van België. Het standpunt dat daar is ingenomen, is tot stand gekomen in overleg met de gewesten en de federale overheid.

Er is veel aandacht besteed aan de coördinatie van de inhoud van de tussenkomsten die ik tijdens deze conferentie heb gehouden. De mondelinge interventies worden voorbereid in overleg met de gewesten en de federale overheid. Deze interventies behandelden – zoals aangegeven door de Italiaanse voorzitter – drie thema's : de uitdagingen voor het toekomstige energie- en milieubeleid ; de vrijmaking van de energiemarkt en de relatie met milieu ; de verkenning van een Europese visie voor de volgende conferentie van bij het Kyoto-protocol betrokken partijen.

De eerste twee thema's zijn duidelijk thema's die met de bevoegdheden van de gewesten te maken hebben. Over het derde thema was overleg tussen de gewesten en de federale overheid nodig.

Het centrale punt van mijn interventie betrof het counteren van de door het voorzitterschap te eenzijdig voorgestelde strategie voor de verdere evolutie van het Kyoto-protocol en de beteugeling van de uitstoot van broeikasgassen. De gewesten en de federale overheid lieten, via de vertegenwoordigende minister, weten dat er niet kan worden geraakt aan de huidige architectuur van het Kyoto-protocol en dat een eenzijdige technologische invulling – wat duidelijk aanwezig was in de eerste teksten die de Italiaanse voorzitter voorlegde – voor ons onaanvaardbaar is. De teneur van mijn interventie tijdens de conferentie was dus het counteren van de iets te optimistische benadering die in de eerste voorgelegde teksten aanwezig was.

Er bestaat een nationale overlegstructuur, waar de Belgische standpunten over de Europese en internationale klimaatdossiers worden voorbereid. De Werkgroep Broeikasgassen van het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid (CCIM) werkt de standpunten uit die België op het Europese en internationale expertniveau zal innemen. Deze werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de gewestelijke en de federale administraties.

Voorafgaand aan elke formele Europese Milieurad wordt het Belgische standpunt – dat werd voorbereid door de CCIM-werkgroep – vastgelegd door de kabinetten, onder coördinatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Dit wordt de P11 genoemd. Elke tekst voor een Europese minister-raad wordt voorbereid binnen de P11.

Sannen

Het ging hier over een informele ministerraad, waarbij een andere procedure wordt gehanteerd, omdat er geen bindende afspraken worden gemaakt. De strakke procedure voor de officiële ministerraden werd niet gevolgd. Er was wel overleg om ervoor te zorgen dat iedereen zich in de 'speaking notes' kon herkennen.

Toch leverde de top enkele interessante conclusies op, die worden meegenomen naar de volgende ministerraden. Voor de verdere evolutie van het Kyoto-protocol blijft het belangrijk om het energie- en milieubeleid verder te integreren, verder aandacht te schenken aan de aanmoediging – door middel van marktconforme instrumenten – van de zogenaamde win-winstrategieën, de internationale samenwerking verder uit te breiden door gebruik te maken van de mechanismen van het Kyoto-protocol. Deze link kan een goed middel zijn om duurzame ontwikkeling en de verspreiding van propere en efficiënte technologieën op wereldschaal te promoten.

Op Europees niveau zou een coherente strategie, gebruik makend van marktconforme mechanismen, gebaseerd moeten zijn op de volgende elementen die door het Italiaans voorzitterschap als conclusies werden genoteerd : het verder stimuleren van het gebruik van biobrandstof en groene stroom, zodat in 2010 12 percent van de Europese energie uit hernieuwbare bronnen komt ; de ondersteuning van energie-efficiënte methoden, zoals warmtekrachtkoppeling, als middel om een intelligent energiegebruik te promoten ; een kostenefficiënte implementatie van de richtlijn over de verhandelbare emissierechten door uitgebreid en vroeg gebruik van de Kyoto-mechanismen, meer bepaald CDM (Clean Development Mechanism) en JI (Joint Implementation) ; de verbetering van onderzoek en ontwikkeling en de verspreiding van propere en efficiënte technologie, onder andere door het op komst zijnde milieutechnologieactieplan en door verdere onderzoeksactiviteiten in de gemeenschap ; en een weloverwogen afweging met betrekking tot de bijdrage van alle sectoren verantwoordelijk voor de uitstoot van broeikasgasen, bij de realisatie van de Kyoto-doelstellingen.

Zoals u merkt, zijn dit andere conclusies dan die die in de eerste teksten door het voorzitterschap naar voren waren geschoven. Montecatini was dus interessant omdat de hoerastemming van de Italianen, die geloofden dat de Kyoto-verplichtingen in de toekomst gerealiseerd zouden kunnen worden door af te stappen van de vastgelegde Kyoto-archi-

tectuur en volledig te steunen op de mogelijke nieuwe technologieën, tijdens de bijeenkomst werd gecounterd, zoals duidelijk wordt aangetoond door het feit dat deze elementen nu zijn opgenomen in de besluiten.

U vroeg ten slotte hoe de Vlaamse regering zal inspelen op de resultaten van deze Europese bijeenkomst. De raadsconclusies zullen ongetwijfeld een stimulans zijn voor de implementatie van de maatregelen voor de reductie van broeikasgassen die onder gewestelijke bevoegdheid vallen. Het efficiënt integreren van de Vlaamse beleidsmaatregelen en het afstemmen ervan op beleidsinitiatieven op Europees en internationaal niveau, vormt een van de kernopdrachten van het Vlaams klimaatbeleid. De voorstellen en de raadsconclusies zullen in de task force Klimaatbeleid Vlaanderen worden besproken. De implementatie ervan valt onder de bevoegdheid van de respectieve Vlaamse ministers.

Voor Vlaanderen zal het in de eerste plaats belangrijk zijn een goede en efficiënte afweging te maken tussen de inzet van nieuwe en bestaande propere en efficiënte technologieën, het aanzetten tot gedragswijziging in de zin van een verstandig en rationeel energiegebruik en de inzet van marktconforme instrumenten. Die afweging zal een evenwichtsoefening zijn, maar het blijft essentieel dat Vlaanderen eerst en vooral aandacht besteedt aan binnenlandse reductiemaatregelen. Het lijkt me onaanvaardbaar binnenlandse win-winmaatregelen over het hoofd te zien en ons te laten verleiden tot een onverstandig en niet-duurzaam gebruik van de flexibiliteitsmechanismen.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Ik ben heel blij dat u de conservatieve, zo niet reactionaire, visie van het Italiaans voorzitterschap hebt gecounterd. Daarmee zet u ook de traditie voort dat de Belgische progressieve visie de voorbije jaren meermaals op internationale fora werd verkondigd en verdedigd. Het is belangrijk dat we die dingen daarnaast ook concreet in eigen land realiseren.

Vooral uw laatste punt is daarbij heel significant. Voordien heeft België er inderdaad, samen trouwens met het merendeel van de Europese landen, op de internationale fora steeds voor gepleit de belangrijkste inspanningen voor de reductie van CO₂ in eigen land te doen. Elders naar oplossingen zoeken, was daarbij een bijkomende mogelijkheid.

Glorieux

Het is belangrijk dat de boodschap die daar werd geformuleerd ook wordt doorgegeven aan de andere beleidsniveaus in ons land en aan uw collega's, waaronder de minister van Energie, die hier ook mee begaan zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de controle op stookolietanks

Vraag om uitleg van de heer Johan Malcorps tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de oplopende kosten voor de sanering van lekkende stookolietanks

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de controle op stookolietanks en van de heer Malcorps tot minister Sannen, over de oplopende kosten voor de sanering van lekkende stookolietanks.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tegen 1 augustus van vorig jaar moesten alle ondergrondse stookolietanks gecontroleerd zijn op hun lektheid. Tegen 1 augustus van dit jaar gold hetzelfde voor de bovengrondse. Volgens de federatie Premaz zou 0,85 percent van de ondergrondse tanks lek zijn, terwijl slechts 0,03 percent van de eigenaars heeft gemeld een rode dop te hebben gekregen omdat hun tank niet dicht was. Van de bovengrondse tanks zou nog steeds een derde niet gecontroleerd zijn.

De vorige minister van Leefmilieu kondigde in april 2002 aan dat het fonds voor de financiering van de bodemsanering bij lekkende stookolietanks tegen nieuwjaar 2003 operationeel zou zijn. Daarmee stelde ze vele Vlamingen gerust die hun ondergrondse tank nog niet lieten controleren. Om dit fonds te spijzen, zou de particuliere verbruikers worden gevraagd om 0,012 euro per liter bij te betalen. Indien zich een lek zou voordoen, zou dit

fonds de saneringskosten gedeeltelijk kunnen dekken.

Volgens de Belgische Federatie der Brandstoffhandelaars is de huidige wetgeving te streng, zijn er te weinig deskundige controleurs en kosten de controles en de aanpassingswerken te veel.

Mijnheer de minister, hoe zit het eigenlijk met dit fonds voor de financiering van de sanering van door lekkende stookolietanks vervuilde bodems? Betalen particulieren momenteel reeds een bijdrage per liter stookolie? Op welke manier is het vorig jaar reeds vastgestelde tekort aan erkende controleurs aangepakt?

Volgens recente cijfers is 30 percent van de bovengrondse tanks niet gecontroleerd en verloopt de controle van de ondergrondse tanks niet steeds op een correcte wijze. Op welke manier wordt de milieubeheersovereenkomst inzake de stookolietanks voor de verwarming van gebouwen eigenlijk gehandhaafd?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, tijdens de voorbije zomermaanden heeft de KWB terecht de aandacht op de problematiek van de lekkende stookolietanks gevestigd. Mensen die de door gelekte stookolie vervuilde grond moeten laten saneren, worden vaak met bijzonder hoge kosten geconfronteerd.

In de pers zijn een aantal voorbeelden verschenen. De familie Reeskens moet 200.000 euro aan saneringskosten ophoesten. Een bejaarde dame uit Oostende heeft een factuur van maar liefst 350.000 euro ontvangen. Deze nachtmerrieachtige verhalen spreken uiteraard tot de verbeelding van de mensen.

In het verleden zijn reeds inspanningen geleverd om dit sociaal probleem op te lossen. Een aantal leden van deze commissie hebben hierover al vragen om uitleg gesteld. De Vlaamse overheid lijkt er evenwel niet in te slagen een sluitende regeling voor particulieren rond te krijgen. De petroleumsector heeft in dit verband zijn goede wil al getoond. De sector houdt de boot zeker niet af.

Ik zou hier even naar de vorige federale legislatuur willen verwijzen. De heer Deleuze, voormalig staatssecretaris van de federale regering, en mevrouw Dua, voormalig minister van de Vlaamse regering, hebben met de sector een regeling getroffen die dit probleem voor eens en voor altijd uit de we-

Malcorps

reld had moeten helpen. De sector heeft zich bereid betoond om de saneringskosten op zich te nemen indien de Vlaamse overheid de consument door middel van een beperkte heffing op huisbrandolie zou laten meebetalen. De heer Matthijs heeft hier daarnet overigens ook al naar verwezen.

Agalev heeft de verantwoordelijkheidszin van de sector altijd sterk gewaardeerd. De sector is immers bereid om de verantwoordelijkheid voor de sanering van door tankstations en particulieren vervuilde gronden gedeeltelijk op zich te nemen. Eigenlijk neemt de petroleumsector op deze manier het voortouw in de sanering van vervuilde gronden in Vlaanderen.

Om tot een echt sluitende regeling te komen, moet op het federaal niveau een fonds worden opgericht om de problemen van particulieren bij het saneren van deze gronden op te lossen. Er is nood aan een minimale wettelijke regeling om de hele sector hierbij te betrekken. We moeten immers vermijden dat enkele zogenaamde 'free riders' de bodem blijven vervuilen op de kap van hun collega's.

De groene voorstellen om tot een dergelijke regeling te komen, zijn op het einde van de vorige federale legislatuur helaas niet weerhouden. Ik herinner me dat Agalev in de Senaat een wetsvoorstel terzake heeft ingediend. De heer Vankrunkelsven, toen al lid van de VLD, heeft dit wetsvoorstel in eerste instantie gesteund. Op het allerlaatste moment heeft de heer Coene, toen nog werkzaam op het kabinet van de premier, zich telefonisch tegen dit wetsvoorstel uitgesproken. Alles wat ook maar als een zeer lichte belastingsverhoging kon worden geïnterpreteerd, was volledig taboe. Deze bijdrage zou nochtans volledig aan het solidariteitsprincipe beantwoorden en zou de zwaksten in de samenleving ongetwijfeld ten goede komen. De nieuwe federale regering heeft hier nog geen werk van gemaakt.

Op het Vlaamse niveau moeten we in sluitende normen voor stookolietanks en hun installatie voorzien. Momenteel kan eigenlijk alles. Enkel- en dubbelwandige tanks en zelfs tanks uit kunststof die op een min of meer stabiele sokkel tegen de zijgevel van een huis worden neergepoot, behoren allemaal tot de mogelijkheden. Op deze manier vragen we natuurlijk om problemen.

De werkgroep van het ministerie van Economische Zaken die tijdens de vorige legislatuur de opdracht heeft gekregen om een nieuwe regeling voor te be-

reiden, moet dringend met een aantal resultaten naar buiten komen.

Ik vraag me af hoever het overleg tussen de Vlaamse en de federale overheid hierover staat. Zal de Vlaamse overheid opnieuw bij de federale regering aandringen op een snelle regeling van de financiering van dit federale fonds en van de normering van de stookolietanks en hun installatie ?

De KWB heeft een reeks aanbevelingen gepubliceerd om het toezicht op de controle van stookolietanks te verbeteren. Indien er een financiële regeling is, is er geen enkele reden om minder nauwgezet te controleren. Op die manier zouden de mensen zichzelf benadelen en op kosten jagen. Op dat ogenblik zou het namelijk geen zin meer hebben om een groene dop voor een lekkende tank te krijgen.

Ik zou hier nogmaals naar de beschikbare cijfers willen verwijzen. Hoewel 24.500 tanks zouden lekken, zijn slechts 200 rode doppen uitgereikt. Ik heb even opgezocht wie eigenlijk verantwoordelijk is voor het toezicht op stookolietanks. Volgens het antwoord van voormalig minister Dua op een schriftelijke vraag die ik vroeger eens heb gesteld, berusten het toezicht op de naleving van deze Vlaamse voorschriften en het afleveren van de groene doppen in eerste instantie bij de bevoegde gemeentelijke technische ambtenaren. In tweede instantie valt dit onder de bevoegdheid van het hoog toezicht van de Vlaamse Milieu-inspectie.

Deze vaststelling brengt me uiteraard bij een problematiek die de voorbije weken in de actualiteit is geweest. Ik vraag me af of de gemeenten voldoende zijn uitgerust om het toezicht op deze en andere milieuovertredingen uit te oefenen en of dit toezicht op het terrein effectief wordt uitgeoefend.

Wanneer ik de heer Baert hoor, vraag ik me tevens af of de Vlaamse Milieu-inspectie de tijd en de mogelijkheden heeft om zich hier actief mee bezig te houden. We zouden eens moeten nagaan hoe het met dit toezicht precies zit.

Er is uiteraard een aansprakelijkheidsregeling. Indien een stookolietank met een groene dop blijkt te lekken, kan de deskundige die de groene dop heeft uitgereikt hiervoor aansprakelijk worden gesteld. De vraag is evenwel of dit in het verleden al vaak is gebeurd.

Vorig jaar heeft toenmalig minister Dua een betere organisatie van de verschillende erkenningssystemen, een uniformisering van de procedure en een

Malcorps

verbetering van de opvolging aangekondigd. Hoe-
ver staat het hiermee ?

In 1995 is gebleken dat het controleren van stooko-
lietanks door middel van onderdruk beter en goed-
koper is dan het controleren door middel van over-
druk. De meeste tests maken evenwel nog steeds
gebruik van overdruk.

De verzekeringsmaatschappijen eisen terecht cor-
rosietests. Een tank die vandaag nog lekvrij is, kan
morgen enorme milieuschade veroorzaken. Enkel
een corrosietest kan een antwoord bieden op de
vraag hoelang een tank nog lekvrij zal blijven.

Een ander probleem betreft de kwaliteit van de
controleurs. Blijkbaar worden nog steeds op grote
schaal attesten uitgereikt voor stookolietanks die
dergelijke attesten eigenlijk niet verdienen.

Waarom zouden we voor stookolietanks niet in een
met de autokeuring vergelijkbaar controlesysteem
voorzien ? Zo zouden we elke eigenaar van een
stookolietank na vier jaar een groene oproepkaart
kunnen sturen om zijn tank te laten testen.

Er zou een sluitend toezicht moeten komen op de
erkende deskundigen die de controle uitvoeren.
Welke initiatieven zult u terzake nemen ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het
woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de
voorzitter, mijnheer de minister, het is duidelijk dat
er nog heel wat problemen zijn met lekkende
stookolietanks. Bovendien blijven de particulieren
nog steeds in de kou staan als er onvrijwillig stook-
olie uit de tank is gelopen. Een degelijk verzeke-
ringsmechanisme bestaat nog niet. Wat is de stand
van zaken inzake de oprichting van een databank ?
Op welke manier wordt geregistreerd waar de olie-
tanks zich bevinden en in welke staat ze zijn ?

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, de
beide vragen lopen gedeeltelijk gelijk en vullen el-
kaar voor de rest aan. Ik zal eerst antwoorden op
de vragen van de heer Matthijs over het fonds voor
de financiering van de bodemsanering.

Mijnheer Matthijs, met het oog op het concretise-
ren van dat fonds in verband met lekkende olie-
tanks is binnen het Vlaams Gewest de milieube-

leidsovereenkomst begin 2003 aangepast. Het
fonds waarover u het hebt, is nog niet opgericht.
Het is immers de bedoeling om de financiering van
het fonds te regelen via een federaal sluitende re-
geling waarbij de brandstofproducenten een bijdra-
ge zullen leveren aan het fonds. Hierover wordt
momenteel opnieuw overleg gepleegd tussen de
stookoliesector en de federale overheid. De sector
wil immers ook tot een oplossing komen. De nodi-
ge goodwill en openheid zijn aanwezig.

In het programmadecreet houdende de begrotings-
wijziging 2003 heeft de Vlaamse regering in het bo-
demsaneringsdecreet de verplichting ingevoerd
voor leveranciers van stookolie om aan te sluiten
bij een door het gewest erkend fonds. Uiteraard
dient eerst federaal te worden voorzien in de nodi-
ge juridische basis voor het spijzen van een derge-
lijk fonds. Het Vlaams Gewest is juridisch helemaal
klaar. We wachten op het federaal initiatief. We
proberen daartoe de druk op de federale overheid
te verhogen.

U stelt vragen over het betalen van bijdragen door
particulieren. Gezien het fonds nog niet is geïnstal-
leerd, werden natuurlijk nog geen bijdragen ge-
vraagd en in het fonds gestort. De door u geciteer-
de betaling betreft een federale bevoegdheid. Het
systeem is hetzelfde als dat voor de mogelijke sa-
nering van grote benzinestations, dat we vlak voor
het reces hebben besproken. Dat systeem staat wel
reeds volledig op poten, dit nog niet.

U had het over een mogelijk tekort aan erkende
controleurs. Ik betwist die stelling, want er zijn
reeds 3.250 erkende technici. Er kan dus moeilijk
worden gesproken over een tekort.

U stelt ook dat nog steeds 30 percent van de bo-
vengrondse tanks niet gecontroleerd is en dat de
controle van de ondergrondse tanks zo lek als een
zeef blijkt. Ook de heer Malcorps verwijst naar dit
probleem. De milieubeleidsovereenkomst bevat
engagementen, genomen op vrijwillige basis, die
verder gaan dan de reglementaire voorschriften.
Een voorbeeld daarvan is de werking van het
fonds.

De controle op de naleving van de milieubeleids-
overeenkomst in kwestie werd toevertrouwd aan
de in deze overeenkomst opgerichte technische be-
geleidingsgroep. Deze begeleidingsgroep is belast
met het begeleiden en coördineren van de uitvoe-
ring van de milieubeleidsovereenkomst, met het
nemen van alle nodige initiatieven en met het on-
derzoeken van mogelijke knelpunten met betrek-
king tot de uitvoering van de milieubeleidsover-

Sannen

eenkomst. Het is wellicht nuttig om weten dat de milieubeleidsvereenkomst een duurtijd heeft van 4 jaar en dat bepaalde engagementen, conform de overeenkomst, zijn gelinkt aan de oprichting en het operationeel maken van een fonds voor de financiering van bodemsanering bij lekkende stookolie-installaties, maar zo ver zijn we nog niet.

Eerstdaags zal ik het jaarverslag 2002 over de werking van de milieubeleidsvereenkomst indienen in het parlement. Dat kan de aanleiding vormen om in de commissie dieper in te gaan op de werking en het functioneren ervan en over de mogelijke mankementen en tekorten en bijstellingen aan de tekst. Er zal een duidelijk beeld zijn van de omvang van de controles. Op basis van de steekproeven van de sector blijkt alvast dat het jongste jaar eindelijk – want na vele jaren stilzitten – heel veel tanks werden gecontroleerd. Ook blijkt dat ruim 90 procent van de ondergrondse tanks reeds is gecontroleerd. Samen met de sector wordt bekeken hoe de resterende tanks kunnen worden aangepakt.

Mijnheer Malcorps, ik ga nu even dieper in op uw vragen, waarvan een deel wellicht al werd beantwoord. Ik herhaal dat het fonds nog steeds niet werd opgericht, maar onder de federale bevoegdheden valt en dat wij ons juridisch werk hebben gedaan.

Ook de constructienormen vallen onder de federale bevoegdheden. Er wordt gewerkt aan de voorbereiding van de Europese regelgeving. De federale overheid zou snel werk maken van de zaak.

Inzake de milieuvorwaarden en de bepalingen wanneer en hoe een tank moet worden gecontroleerd, is het in het licht van het tot dusver gevoerde overleg met de andere gewesten, inderdaad de bedoeling om de voorwaarden in de drie gewesten maximaal te harmoniseren.

Binnen het Vlaams Gewest zijn deze tanks evenwel al goed gereguleerd door het Vlarem. Dit reglement legt immers al sinds 1 augustus 1995 voorschriften op inzake de constructie, plaatsing en controles van de opslag van stookolie, en dit afhankelijk van de wijze van opstelling. De constructie- en installatievoorschriften voor een nieuwe tank verschillen naargelang het gaat over een ondergrondse of bovengrondse tank, en naargelang het materiaal waaruit de tank is vervaardigd. Elke plaatsing van een nieuwe tank moet gebeuren onder toezicht van een erkend technicus, die een attest verstrekt waaruit moet blijken dat de tank

conform de voorschriften is geplaatst. Vlaanderen heeft dus een vrij goede regeling wat de milieuvorwaarden betreft. De constructienormen behoren echter niet tot onze bevoegdheid. We kunnen er slechts bij de federale overheid op aandringen dat ze snel werk maakt hiervan.

Het Vlarem bevat bepalingen die de goede kwaliteit van de controles moeten helpen waarborgen. Met name wordt geëist dat de controles op de stookolieopslag gebeuren door technici die daartoe erkend zijn. Om een dergelijke erkenning te kunnen bekomen, moet een technicus erkend zijn voor de controles van verwarmingsinstallaties, in uitvoering van het koninklijk besluit van 6 januari 1978, en moet hij bovendien met vrucht een opleiding hebben gevolgd in een door mijn ambt erkende instelling. Er is dus een duidelijke reglementering die zorgt voor bekwame technici.

Via de milieubeleidsvereenkomst inzake gasolie-tanks werd bekomen dat een groot aantal van deze erkende technici zich ertoe hebben verbonden de reglementaire controleonderzoeken aan een redelijke maximumprijs uit te voeren. Deze vrijwillig overeengekomen maximumprijs helpt tegelijkertijd vermijden dat overdreven prijzen worden aangerekend, en helpt ook bevorderen dat de onderzoeken voldoende degelijk worden uitgevoerd.

Ik waardeer echter de inspanningen van de KWB. Ik begrijp hun ongerustheid over de controles. Ook voor mij is dit immers een belangrijk punt. Uiteraard zouden we elke erkende technicus van zeer nabij moeten kunnen volgen, wat natuurlijk moeilijk is. Ik heb Aminabel dan ook de opdracht gegeven een nieuw controlesysteem uit te werken waardoor de controle op de technici kan en zal verbeteren. Bovendien heb ik een Vlarem-aanpassing op gang gebracht waarbij de corrosietest als mogelijke test kan worden ingevoerd. Dat zou dan geen verplichting zijn, maar iets optioneels. Daarbij zou de tankhouder bij een goed resultaat voor een bepaalde periode kunnen worden vrijgesteld van de lektheidstest. De corrosietest zegt immers meer over de levensduur van de tank. Dit zal er ook voor zorgen dat de verzekeringssector meer geneigd zal zijn om tanks die deze controle hebben ondergaan te verzekeren via de brandpolis.

De milieubeleidsvereenkomst voorziet in het oprichten van een databank, waardoor maatregelen zoals bijvoorbeeld uw voorstel tot het versturen van een soort oproepkaart tot de mogelijkheden kunnen en zullen behoren. Uiteraard hangt dit samen met de creatie van het fonds zelf. Zolang dat

Sannen

fonds niet is gecreëerd, kunnen we die stappen niet zetten.

Wat uw punt over de overdruk en de onderdruk betreft, weet ik dat dit wordt besproken binnen de technische begeleidingsgroep. Ik wens dan ook eerst hun voorstellen terzake af te wachten.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Hoever staat het met die onderhandelingen met de federale overheid ? Met welk departement wordt er onderhandeld ? Gaat het over het departement Energie ?

Minister Ludo Sannen : Momenteel gaat het over een combinatie van departementen. Ook minister Moerman is daarbij betrokken. Dan gaat het dus over Economie en Energie. Ik heb de indruk dat men daar snel werk van wil maken. Men wilde de zaken niet forceren bij de bespreking van de programmawet, maar ik heb het gevoel dat men momenteel dit probleem erkent.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, ik ben blij dat u echt rekening zult houden met de aanbevelingen vanuit het middenveld, zeker wat de controle betreft. Ik ben blij dat men daar via Aminabel aan gaat werken. Het aantal erkende technici is blijkbaar verminderd. In 2001 waren er nog 3.400. Nu zijn er nog 3.250, zegt u. Misschien is dat een goede evolutie. Misschien is het goed dat som-

migen iets anders gaan doen. De vraag rijst inderdaad of daar voldoende toezicht op bestaat.

Ik heb toen ook de vraag gesteld of er geen belangenvermenging mogelijk was, als een installateur zelf ook de controle gaat doen, en dat misschien mee gaat verrekenen in de prijs. Bovendien moet hij blijven concurreren met het gasbedrijf. Dan zou het wel eens kunnen dat er te snel een groene dop wordt gegeven. Men kan weliswaar nadien aansprakelijk worden gesteld, maar ik denk niet dat er daar al veel voorbeelden van zijn. Dit gevaar voor belangenvermenging moet worden bekeken.

Zoals ik daarstraks al zei : het zal moeilijk zijn om dit soort dingen te laten controleren door een gemeente of door de Milieu-inspectie. Het vermijden van belangenvermenging moet dus eigenlijk al ingebakken zitten in de erkenningsprocedure.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Dat element zal mee in overweging moeten worden genomen wanneer we in deze commissie het verslag van 2002 over die milieubeleidsvereenkomst kunnen bespreken. Dan zullen we immers een verslag hebben over de controles, over de manier waarop en de hoeveelheid. Misschien kunnen we dan deze belangenvermenging aankaarten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.45 uur.*
